

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad ewidencji materiałów, towarów i wyrobów w uspołecznionych przedsiębiorstwach i zakładach (Monitor Polski Nr A-52, poz. 587) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 13 ust. 1 skreśla się wyrazy „w terminie do dnia 30 lipca 1953 r.”;

2) w § 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instrukcje przewidziane w ust. 1 mogą zwalniać całkowicie lub częściowo:

1) punkty sprzedaży detalicznej od obowiązku prowadzenia ewidencji ilościowej i ilościowo-wartościowej materiałów, towarów i wyrobów;

2) przedsiębiorstwa handlowe od obowiązku prowadzenia ewidencji ilościowej i ilościowo-wartościowej opakowań sprzedawanych (w rozumieniu § 4 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami — Monitor Polski Nr A-9, poz. 82)“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Trąmpczyński

1034

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW I PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 18 września 1954 r.

W sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. na Przedsiębiorstwo Robót Geologicznych oraz trybu i terminów sporządzania faktur i ustalenia podstawy rozliczeń za roboty wykonywane przez to przedsiębiorstwo.

Na podstawie §§ 4, 5 i 22 uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59 i Nr A-106, poz. 1642) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczeń za roboty budowlano-montażowe i prace projektowe w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-6, poz. 59 i Nr A-106, poz. 1642) rozciąga się na podległe Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii Przedsiębiorstwo Robót Geologicznych, zwane w dalszym ciągu „przedsiębiorstwem”.

§ 2. Przedsiębiorstwo za wykonane roboty wiertnicze i górniczo-poszukiwawcze rozlicza się fakturami miesięcznymi i zaliczkowymi żądaniami zapłaty.

§ 3. Przedsiębiorstwo sporządza faktury miesięczne według cen i w układzie umownego kosztorysu szczegółowego w terminie do dnia 14 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni.

§ 4. Przedsiębiorstwo otrzymuje należność za roboty wykonane w pierwszej połowie miesiąca na podstawie akceptowanych przez zleceniodawcę zaliczkowych żądań zapłaty, sporządzając faktury (zaliczkowe) w terminie do dnia 22 bieżącego miesiąca.

§ 5. Kwoty wypłacone na podstawie zaliczkowych żądań zapłaty potrąca się w pełnej wysokości przy pokryciu faktur miesięcznych.

§ 6. Przedsiębiorstwo jest obowiązane załączać:

- 1) do faktur miesięcznych — podpisane przez upoważnionych przedstawicieli wykonawcy i zleceniodawcy protokoły odbioru robót wiertniczych i górniczo-poszukiwawczych, sporządzone w oparciu o techniczny obmiar robót w trakcie ich wykonywania;
- 2) do faktur będących podstawą wystawiania zaliczkowych żądań zapłaty — odpisy wewnętrznych raportów stwierdzających procentowe zaawansowanie wykonywanych w danym miesiącu robót wiertniczych i górniczo-poszukiwawczych; wewnętrzne raporty nie podlegają akceptacji zleceniodawcy.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Prezes Centralnego Urzędu Geologii: A. Bolewski

1035

ZARZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 30 sierpnia 1954 r.

W sprawie zatwierdzenia jako obowiązujących cenników oraz katalogów norm kosztorysowych, stosowanych w innych resortach.

Na podstawie § 6 uchwały nr 380 Prezydium Rządu z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się jako obowiązujące dla celów kosztorysowania i rozliczania robót związanych z poszukiwaniem i eksploatacją rud żelaznych i metali nieżelaznych, a wykonywanych zarówno dla potrzeb resortu hutnictwa, jak i na zlecenie inwestorów innych resortów

przez podległe przedsiębiorstwa, w których obowiązują zbiorowy układ pracy dla kopalnictwa rud metali nieżelaznych oraz warunki pracy dla kopalnictwa rud żelaznych, następujące cenniki kosztorysowe zatwierdzone przez Ministra Górnictwa:

- 1) cennik nr 81/G/B/53 na roboty wiertnicze, poszukiwawcze i badawcze w górnictwie,
- 2) cennik nr 3 c/G/M/53 na montaż urządzeń wydobywczych górniczych,
- 3) cennik nr 76/G/B/53 na montaż konstrukcji stalowej zakładów mechanicznej przeróbki węgla oraz konstrukcji stalowej wież wyciągowych.

§ 2. Przy sporządzaniu kosztorysów na roboty wiertnicze, poszukiwawcze i badawcze oraz przy dokonywaniu rozliczeń za te roboty na podstawie wymienionego w § 1 pkt 1 cennika należy stosować w resorcie hutnictwa:

- 1) dla wierceń mechanicznych za pomocą świdra — współczynnik 0,6,
 - 2) dla wszystkich wierceń ręcznych — współczynnik 0,9
- oraz uwzględnić mnożnik M-53 i stawki kosztów ogólnych zgodnie z ustaleniami podanymi w tym cenniku.

§ 3. 1. Przy zawieraniu umów na roboty budowlano-montażowe wycenione według wymienionych w § 1

pkt 2 i 3 cenników oraz przy dokonywaniu rozliczeń za te roboty należy stosować mnożniki przeliczeniowe na ceny „netto” 1953 r. (M-53) w wysokości podanej w tych cennikach.

2. Przy rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe wycenione na innych dotychczas obowiązujących podstawach należy stosować ustalone dla nich mnożniki przeliczeniowe (M-53).

3. Wymienione w ust. 1 i 2 mnożniki (M-53) należy każdorazowo dostosować do wskaźnika strukturalnego, obowiązującego dane przedsiębiorstwo wykonawcze, w myśl zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 stycznia 1953 r. w sprawie przeliczenia planu inwestycyjnego i planu budownictwa na 1953 r. — zgodnie z metodą podaną w cennikach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r., w odniesieniu zaś do robót nie rozliczonych z powodu braku dokumentacji kosztorysowej — z mocą od dnia 1 czerwca 1953 r.

Minister Hutnictwa: w z. F. Kaim

1036

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 12 lipca 1954 r.

w sprawie trybu i warunków zgłaszania uprawy tytoniu dla celów naukowo-badawczych i szkoleniowych oraz warunków przekazywania tytoniu przez instytuty naukowo-badawcze.

Na podstawie art. 1 ust. 4 i 6 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytuty naukowo-badawcze, nazywane dalej „Instytutami”, mogą w granicach ich zadań statutowych uprawiać bez uzyskiwania specjalnych zezwoleń rośliny tytoniowe dowolnych odmian i w dowolnych ilościach w celach naukowo-badawczych. O rozpoczętej uprawie tytoniu instytuty obowiązane są zawiadomić Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego w terminie do 30 czerwca roku uprawy, podając miejsce uprawy, gatunek i odmiany uprawianych roślin tytoniowych, powierzchnię uprawy lub ilość zasadzonych roślin każdej odmiany oraz rodzaj i zakres doświadczeń uprawowych.

§ 2. Instytuty obowiązane są udostępnić wyznaczonym przez dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Tytoniowego pracownikom przemysłu tytoniowego ogólną doświadczalną plantację tytoniu oraz udzielać im objaśnień i informacji w sprawach prowadzonych uprawowych doświadczeń tytoniowych.

§ 3. 1. Liście tytoniowe, nie zużyte do badań naukowych, instytuty obowiązane są wysłać do przedsiębiorstwa przemysłu tytoniowego wskazanego przez Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego, adresując do najbliższej od przedsiębiorstwa stacji kolejowej. Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego powiadomi najpóźniej do końca września roku uprawy instytuty, prowadzące uprawę tytoniu, o terminach i miejscach dostawy tytoniu, nie zużytego do badań naukowych.

2. Dostawa tytoniu ma nastąpić na koszt instytutu. Przedsiębiorstwo przemysłu tytoniowego ocenia dostar-

czony tyton według obowiązujących zasad klasyfikacyjnych i należność obliczoną według cen uchwalonych przez Prezydium Rządu przekazuje w ciągu 7 dni na rzecz instytutu.

§ 4. Do wyrażenia zgody na uprawę rośliny tytoniowej przez szkoły rolnicze i rolnicze instytucje oświatowe dla celów szkoleniowych upoważnione są następujące przedsiębiorstwa przemysłu tytoniowego:

- 1) na obszarze województw: bydgoskiego, gdańskiego, poznańskiego, koszalińskiego i szczecińskiego — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Grudziądzu;
- 2) na obszarze województw: białostockiego, olsztyńskiego i warszawskiego oraz m. st. Warszawy — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Ełku;
- 3) na obszarze województw: kieleckiego, krakowskiego i łódzkiego oraz m. Łodzi — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Krakowie;
- 4) na obszarze województw lubelskiego i rzeszowskiego — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Lublinie;
- 5) na obszarze województw: opolskiego, stalinogrodzkiego, wrocławskiego i zielonogórskiego — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Wodzisławiu Śląskim.

§ 5. 1. Wnioski o udzielenie zgody na uprawę tytoniu w myśl § 4 należy składać w wytwórniach w terminie do końca kwietnia roku uprawy.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę szkoły rolniczej lub rolniczej instytucji oświatowej;
- 2) miejsce uprawy tytoniu;
- 3) odmiany roślin tytoniowych;